



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci žalobkyně: **Mgr. M. K.**, zastoupené advokátkou Mgr. Gabrielou Kaprálkovou, Občanská 1115/16, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2018, čj. KUOK 35973/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 23. 8. 2019, čj. 65 A 48/2018-27,

**t a k t o :**

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

**O d ů v o d n ě n í :**

[1] Městský úřad Jeseník zahájil dne 12. 6. 2017 z podnětu lékaře Neurologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc s žalobkyní řízení o odnětí řídičského oprávnění a nařídil jí, aby se podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel u svého registrujícího praktického lékaře [podle § 96 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu)] a aby doložila městskému úřadu výsledný posudek nejpozději do 15 dnů ode dne doručení oznámení. Na žádost žalobkyně jí k tomu městský úřad poskytl ještě náhradní lhůtu (dalších 15 dní). Dne 17. 7. 2017 žalobkyně opětovně požádala městský úřad, aby jí poskytl další přiměřenou náhradní lhůtu. Rozhodnutím ze dne 31. 7. 2017 městský úřad odňal žalobkyni řídičské oprávnění, protože pozbyla zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel [§ 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], respektive ji nedoložila. Žalobkyně podala proti rozhodnutí městského úřadu odvolání, kterému žalovaný vyhověl, rozhodnutí městského úřadu dne 25. 10. 2017 zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[2] Městský úřad při novém projednání věci stanovil žalobkyni novou patnáctidenní lhůtu k přezkoumání zdravotní způsobilosti. Dne 20. 11. 2017 žalobkyně znovu požádala o prodloužení lhůty, městský úřad však její žádosti nevyhověl a dne 15. 12. 2017 jí znovu odňal řídičské oprávnění, neboť se nepodrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti [§ 94 odst. 1 písm. a) a § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu]. Žalobkyně podala proti rozhodnutí

městského úřadu odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 28. 3. 2018 uvedeným v záhlaví.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou krajský soud rovněž zamítl.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Domnívá se, že krajský soud nesprávně posoudil povinnost držitele řidičského oprávnění předložit posudek o zdravotní způsobilosti, která podle stěžovatelky vzniká až stanovením lhůty nebo náhradní lhůty. Před poskytnutím náhradní lhůty však musí být posouzena závažnost důvodů, které držiteli řidičského oprávnění brání v tom, aby se podrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě. Krajský soud má nesprávně za to, že některé závažné důvody není nutné posuzovat, pokud se držitel řidičského oprávnění nepodrobil posouzení zdravotní způsobilosti u posuzujícího lékaře.

[5] Stěžovatelka dále namítá, že kvůli těhotenství a později kojení dítěte nemohla podstoupit odborné neurologické vyšetření. Později žádala znovu o náhradní lhůtu, neboť měla stanoven pozdější termín k odbornému vyšetření. Správní orgány však stanovily délku náhradní lhůty svévolně jen v minimální zákonné délce bez ohledu na stěžovatelčinu argumentaci, své závěry ani nijak neodůvodnily.

[6] Podle žalobkyně je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný, neboť se soud nezabýval důvody, pro které se stěžovatelka nemohla podrobit neurologickému vyšetření.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. Nepřezkoumatelnost je objektivní překážkou, která znemožňuje rozsudek přezkoumat. Touto vadou rozsudek zjevně netrpí, o čemž svědčí i to, že stěžovatelka proti závěrům krajského soudu věcně argumentuje. Krajský soud se vypořádal se všemi žalobními námitkami. Vyjádřil se rovněž výslovně k důvodům, které stěžovatelka uváděla ve svých žádostech o prodloužení lhůty k předložení posudku (v bodě 52 napadeného rozsudku). Rozsudek krajského soudu však zejména jako celek stojí na právním názoru, že stěžovatelka nemusela ve stanovené lhůtě podstoupit odborné neurologické vyšetření, ale pouze vyšetření posuzujícího lékaře, který by až případně sám mohl stěžovatelce uložit, aby se podrobila odbornému neurologickému vyšetření. Stěžovatelčiny argumenty, o něž opírala svůj názor, že se ve stanovené lhůtě nemohla podrobit neurologickému vyšetření, jsou tedy mimoběžné (k tomu více níže).

[9] Dále se soud vyjádří ke stěžovatelčiným věcným námitkám. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti. Lékař Neurologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc informoval městský úřad podle § 89a zákona o silničním provozu o tom, že stěžovatelka není podle jeho odborného názoru způsobilá k řízení motorových vozidel. Na základě toho zahájil městský úřad se stěžovatelkou řízení o odnětí řidičského oprávnění a nařídil jí, aby se podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti u posuzujícího praktického lékaře (podle § 96 odst. 3 zákona o silničním provozu *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v rámci řízení o podmínění, omezení nebo odnětí řidičského oprávnění nařídí držiteli řidičského oprávnění, aby se ve stanovené lhůtě podrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti podle odstavce 2, vyjdou-li najevo skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že držitel řidičského oprávnění je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou nebo zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel*).

[10] Podle § 96 odst. 3 až 5 zákona o silničním provozu dále platí, že je držitel řidičského oprávnění povinen podrobit se přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě.

pokračování

Nemůže-li tuto povinnost splnit *ze závažného důvodu*, oznámí tuto skutečnost neprodleně úřadu, který mu stanoví lhůtu náhradní. Nepodrobí-li se držitel řídičského oprávnění *bez závažného důvodu* přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě ani ve lhůtě náhradní, považuje se za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel.

[11] Zdravotní způsobilost posuzuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě prohlášení držitele řídičského oprávnění, výsledku lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření (§ 84 odst. 2 zákona o silničním provozu). Posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí typicky (§ 84 odst. 4):

- a) *lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství (...) registrujícího poskytovatele ambulantní zdravotní péče,*
- b) *lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb.*

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že žádala opakovaně o náhradní lhůtu k předložení zdravotního posudku kvůli tomu, že se nemohla objektivně (napřed kvůli svému těhotenství, poté kojení a nakonec kvůli tomu, že měla sjednan termín neurologického vyšetření na určité datum) podrobit odbornému neurologickému vyšetření ve lhůtě, kterou jí městský úřad určil (a následně prodlužoval). Povinnost podrobit se neurologickému vyšetření podle stěžovatelky vyplývá z § 89a zákona o silničním provozu a dále z přílohy č. 3, bodu VI a § 6 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel.

[13] Krajský soud se k argumentaci, že podle vyhlášky se stěžovatelka musela podrobit neurologickému vyšetření, vyjádřil v bodech 44 a 45 rozsudku. Krajský soud vysvětlil, že zdravotní posouzení činí vždy posuzující lékař, který sám zhodnotí, zda má být posuzovaná osoba podrobena dalším odborným vyšetřením, sám určí jejich zaměření a v případě potřeby si je sám vyžádá. Krajský soud nevyslovil, že stěžovatelka nebude muset pro účely řízení o odnětí řídičského oprávnění odborné (neurologické) vyšetření nakonec podstoupit. Uvedl však, že stěžovatelčina tvrzení, podle nichž objektivně nemůže absolvovat odborné neurologické vyšetření ve stanovené lhůtě, neobstojí. Stěžovatelka totiž ve lhůtě určené městským úřadem nemusela podstoupit odborné neurologické vyšetření, ale pouze se alespoň pro začátek podrobit přezkoumání zdravotní způsobilosti posuzujícím lékařem ve smyslu § 84 odst. 4 zákona o silničním provozu (v praxi nejčastěji praktikem, jak stěžovatelku poučily správní orgány). Stěžovatelka to však neučinila a ani nevysvětlila (ve správním řízení, v řízení před krajským soudem ani nyní v řízení o kasační stížnosti), proč se k posuzujícímu lékaři nedostavila.

[14] Ustanovení § 89a zákona o silničním provozu, který stěžovatelka uvádí na podporu svého názoru, jí nemůže nijak prospět. Této otázky se nijak netýká. Stejně tak stěžovatelčině argumentaci nepomáhá § 6 odst. 1 písm. e) vyhlášky o zdravotní způsobilosti k řízení, podle něhož je nezbytným rozsahem lékařské prohlídky odborné vyšetření ošetřujícím lékařem neurologem *vyžádané posuzujícím lékařem* u posuzovaných osob trpících epilepsií nebo jinými poruchami vědomí nebo v případě podezření na tyto nemoci. Citovaná formulace vyhlášky naopak podporuje závěry správních orgánů a krajského soudu. Konečně příloha 3 vyhlášky vyjmenovává nemoci, vady, nebo stavy, které vylučují nebo podmiňují zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel a rovněž o sporné otázce nijak nevypovídá. Ve zbytku NSS odkazuje stěžovatelku na odůvodnění krajského soudu, s nímž se ztotožňuje.

[15] Stěžovatelka si vykládá odůvodnění krajského soudu nesprávně, když tvrdí, že podle krajského soudu není nutné posuzovat některé závažné důvody (ve smyslu § 96 odst. 3 zákona o silničním provozu), pokud se držitel řídičského oprávnění nepodrobil posouzení zdravotní

způsobilosti u posuzujícího lékaře. Nic takového krajský soud neříká. Podstatou odůvodnění krajského soudu je to, že důvody uváděné stěžovatelkou (kvůli nimž se stanovené lhůtě nemohla podrobit neurologickému vyšetření) jsou mimoběžné. Týkají se totiž neurologického vyšetření, nikoli vyšetření posuzujícího lékaře, k němuž primárně se měla stěžovatelka dostavit. O této povinnosti stěžovatelku správní orgány opakovaně poučily. Stěžovatelka neuvedla žádné důvody, pro které nemohla podstoupit posouzení zdravotní způsobilosti u posuzujícího lékaře, natož důvody závažné.

[16] S ohledem na to byly i lhůty k předložení posudku (vždy 15denní), které městský úřad stěžovatelce opakovaně stanovil, v souladu se zákonem (§ 96 odst. 6 zákona o silničním provozu: *Stanovená lhůta pro přezkoumání zdravotní způsobilosti podle odstavce 3 nesmí být kratší než 15 dní, náhradní lhůta podle odstavce 4 nesmí být kratší než 10 dní*) a přiměřené okolnostem. Jiná by byla situace, kdyby se stěžovatelka v určené lhůtě dostavila k posuzujícímu lékaři, avšak nemohla by včas bez své viny předložit městskému úřadu posudek o své zdravotní způsobilosti, neboť by k vyhotovení posudku potřeboval posuzující lékař ještě další odborné vyšetření. To však nebyl tento případ.

[17] NSS nemá výhrady k tomu, jak věc posoudil krajský soud. Stěžovatelčiny námitky nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[18] Stěžovatelka neměla v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady, které by se vymykaly z jeho běžné činnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2021

Zdeněk Kühn  
předseda senátu